

the beach

6 → 13
november 2025

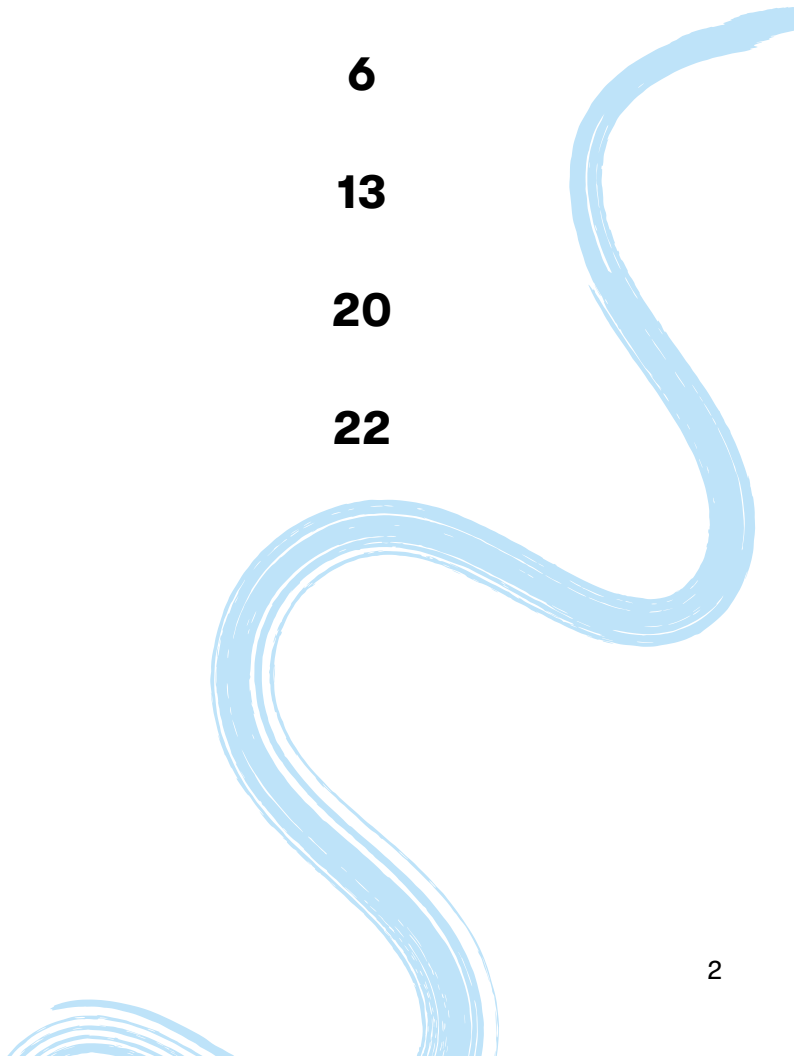
hetpaleis/Sarah Vanhee

het
paleis

the beach

hetpaleis/Sarah Vanhee

intro	3
credits	4
workshops bij the beach	6
wie is wie?	13
speellijst	20
praktisch	22

intro

foto: Navid Fayaz

Over welk onderwerp dat op dit moment niet aan bod komt, wil je leren op school? Die vraag stelde kunstenares en performer Sarah Vanhee aan tientallen Brusselse jongeren. De antwoorden waren verpletterend unaniem: 90% had te maken met intimiteit en seksualiteit. Insert the beach (15+), een fysieke, visuele en muzikale performance van hetpaleis en Sarah Vanhee.

Op zich ook geen verrassing, dat jongeren all things seksualiteit, intimiteit en relaties noemen als onderbelichte kennis. Seksuele opvoeding op school is meestal beperkt tot de biologische aspecten en risico's. Daarnaast komen jongeren in het bezit van een smartphone met internettoegang, al gauw in contact met pornografisch getinte beelden en een hoop (mis)informatie. Met hun vragen weten ze geen weg, ondanks alle goede bronnen en gespecialiseerde organisaties.

hetpaleis en Sarah Vanhee wilden hier een verschil maken. Tien jonge schrijvers werkten gedurende een half jaar aan het script.

Via schrijf- en praat oefeningen fictionaliseerden ze verhalen en ervaringen en ze gingen aan de slag met straatinterviews die ze afnamen van leeftijdsgenoten.

Verwacht geen biografische voorstelling, de jongeren op scène vallen niet samen met de gedachten die je te horen krijgt. Het zijn elf andere jongeren die de tekst verbeelden. De jonge performers betreden een beachy bedroom: een zacht uitnodigend strand dat langzaam aan overspoeld wordt door golven vol geheime fantasieën. Op die manier is the beach een collage van de meerstemmige binnenwereld van een diverse groep jongeren. Onderbelichte gevoelens en twijfels krijgen een stem: kwetsbaar, persoonlijk en tegelijk universeel.

korte inhoud scènebeelden

première op 6 november 2025
om 20 uur

in hetpaleis
van 6 t/m 13 november 2025
en op reis van
19 november 2025 t/m 22 april 2026

credits

concept en regie

Sarah Vanhee

tekst

Rachel, Rein De Koninck, Isaac De Praetere, Maute Genbrugge, Eden Meire, Brik Patteet, Madelief Sannen, Ayman Sitiane, Lennert van der Made, Isadora Verzwylvel

spel

Luka Arlauskas, Alie Camara, Hajdar Hucic, David Kansuah, Eden Meire, Robin Saenen, Zoa Smets, Gloria Smits, Chahd Snoussi, Maysem Touzani, Lennert van der Made

scenografie

Théo Demans

objecten

Toztli Abril de Dios

compositie en geluidsontwerp

Ibelisse Guardia Ferragutti

geluidsontwerp en -techniek

Bob Hermans

lichtontwerp

Ryoya Fudetani

kostuumontwerp

Louis Verlinde

outside eye

Stefa Govaart

artistieke assistentie

Aron Wouters

toneelmeester

Steven Brys

lichttechniek

Nick Matthé

uitvoering decor en rekwisieten

Frederik Liekens, Danny Havermans, Tim Vanhentenryk, Vick Verachtert, Jente De Graef

uitvoering kostuum

Vick Verachtert, Jente De Graef, Nushi Lambreva

vooronderzoek

Sarah Vanhee, Adel Setta

educatieve omkadering

Brechtje van Bel, jeugdcentrum Bazzz

algemene productieleiding

Jenne Van daele

technische productieleiding

Els Selleslach

productionele en technische realisatie

hetpaleis

coproductie

Kaaithheater, C-mine - Genk

met steun van

de taxsheltermaatregel van de Belgische Federale Overheid via BNP Paribas Fortis Film Fund, Destelheide

met dank aan

Afiah Gyamenah, Sajia Latifi, Nerea en Flore

Workshops bij the beach: niet vrijblijvend, wel bevrijdend

Een theaterervaring begint buiten de schouwburg. Bij de juiste kijktools en de nodige omkadering. Elke leerling die komt kijken naar de voorstelling the beach van hetpaleis en kunstenares Sarah Vanhee, neemt daarom vooraf deel aan een workshop van jeugdcentrum BAZZZ. Duik mee in het hoe, wat en waarom van die samenwerking.

De omkadering bij de voorstelling the beach is een duidelijk voorbeeld van de visie op educatie die leeft in hetpaleis. Dat zegt ook educatief medewerker Brechtje Van Bel: ‘Bij ons maakt het educatieve team deel uit van het artistieke team. De workshops en omkadering die wij ontwikkelen, sluiten heel nauw aan bij wat er op het podium te zien is.’

Bij hetpaleis is dus het kijken naar kunst belangrijk, maar ook het leren kijken naar die kunst. Net als zelf dingen doen – zoals spelen, ontdekken, reflecteren. Volgens Brechtje probeert hetpaleis niet iedereen tot kunstenaar op te leiden, maar wel tot toeschouwer. ‘Bij een workshop voor een hedendaagse dansvoorstelling van kabinet k ontdekten leerlingen bijvoorbeeld wat het is om zelf te dansen. Door hedendaagse dans eerst te voelen in hun lichaam, beleefden ze een andere kijkervaring. Met meer inzicht in het medium en meer respect voor de performers op het podium.’

Iets gelijkaardigs doet hetpaleis nu voor the beach. Die voorstelling gaat over all things seksualiteit, intimiteit en verlangen, en is bovendien geen rechttoe rechtaan klassiek theater. Daarom kiest hetpaleis ervoor om de klassen uit het vijfde en zesde middelbaar vooraf verplicht een workshop te laten volgen. Zo komt elke leerling voorbereid naar een schoolvoorstelling – zowel op de vorm ervan, als op de inhoud.

the beach: een voorstelling uit noodzaak

Kunstenares, performer en auteur Sarah Vanhee was voor haar werk bodies of knowledge op bezoek in twee Brusselse middelbare scholen. Ze vroeg aan de leerlingen welke kennis zij misten. Het antwoord was overweldigend unaniem, en onthulde aan Sarah een noodzaak. Bijna elke jongere had behoefte aan meer ‘kennis’ over intimiteit en seksualiteit. Het betekende de vonk voor haar volgende werk, en haar eerste samenwerking met hetpaleis.

Brechtje: ‘Sarahs visie op makers en het kunstenaarschap sluit nauw aan bij hoe hetpaleis kijkt naar mensen, kinderen en jongeren. Er bestaat niet zoiets als “de kunstenaar” of “de jongere”.’ Daarom spelen onderzoek en cocreatie ook zo’n belangrijke rol in Sarahs artistieke praktijk. In een essay zegt Sarah daar zelf het volgende over: ‘Een van de redenen waarom ik ervoor koos om kunstenaar te worden, is omdat ik niet maar één persoon wil zijn. Ik wil niet beperkt worden tot één realiteit, of tot de dominante realiteiten die mij worden voorgeschoteld. Ik wil mijn intuïtie, intellect en kracht kunnen gebruiken om andere realiteiten te bedenken of binnen te laten. Volgens mij moet iedereen het recht en de mogelijkheid hebben om via kunst verschillende realiteiten te creëren en zich voor te stellen. Iedereen moet de kans krijgen om meer dan één persoon te zijn.’

Ze ging dus op zoek naar een gepaste vorm om samen met jongeren te werken aan een voorstelling rond seksualiteit. Dat begon met een theaterzomerweek met fotograaf Adel Setta, die diende als vooronderzoek, en mondde later uit in een scriptlabo. Uit een auditieronde kwamen tien jonge schrijvers die de diversiteit representeren van de stad waarin ze leven. Over een periode van vijf maanden vol schrijfsessies, improvisaties, gesprekken en interviews, schreven de jongeren het scenario voor the beach.

In de voorstelling zien we het verloop van een dag op het strand. Want een strand, daar komen mensen, lichamen en achtergronden samen. Op de voice-over horen we de innerlijke wereld van de jongeren op dat strand – het scenario uit het scriptlabo. Aldus Brechtje: ‘In die tekstwaaier valt niet één persoon te herkennen. Hij bevat juist een veelheid aan blikken en perspectieven over zelfbeeld, queer seksualiteit, misbruik, religie, fetisjisme en meer. Het zet een microfoon op wat we meestal niet te horen krijgen. In de associatieve voorstelling belichamen elf performers die innerlijke monoloog, als een bewegend schilderij.’

~~~~~

‘the beach is een conversatiestarter. Om die conversatie zinvol en respectvol te laten verlopen, schakelde hetpaleis JC BAZZZ in.’

~~~~~

Omdat op het podium niet de jongeren staan die de tekst schreven, is de voorstelling ook niet autobiografisch. ‘Wat er wordt gezegd, is niet de waarheid,’ zegt Brechtje. ‘Vanuit hetpaleis vinden we het belangrijk om kinderen en jongeren te laten spelen op scène, omwille van de representatie en de herkenning. Zo ontdekken leeftijdsgenoten dat dit een mogelijkheid is: op een podium staan. Maar dat houdt langs de andere kant ook in dat het een jong publiek nóg kritischer kan maken. Dus ook om onze performers te beschermen, is omkadering vooraf van belang.’

De voorstelling wil niet provoceren, maar wel grenzen verleggen. Een echte conversatiestarter. Om die conversatie zinvol en respectvol te laten verlopen, zocht hetpaleis de samenwerking op met jeugdcentrum BAZZZ.

BAZZZ vs. biologie

Het is geen verrassing dat jongeren op zoek zijn naar meer informatie en gesprekken over seksualiteit. Seksuele opvoeding op school blijft meestal beperkt tot de biologische aspecten en de risico's. Dat jongeren via hun smartphone ook gemakkelijk in contact komen met pornografie en misinformatie, helpt niet aan het doorbreken van taboes. Integendeel.

Die specifieke en kwetsbare thematiek vraagt om een bepaalde expertise, en die vond het paleis bij BAZZZ.

BAZZZ is een jeugdcentrum in Berchem, dat jongeren uit heel Antwerpen bereikt. Hun workshop Liefde enzo wordt zelfs tot ver buiten de stadsgrenzen geboekt. Hun team heeft dan ook door de jaren heen een doeltreffende werkvorm ontwikkeld om met jongeren te praten over seksualiteit.

Margo Huygen, communicatiemedewerker bij BAZZZ, vertelt hoe zij in hun workshops op scholen afstand nemen van het biologische. 'In de lessen biologie gaat het over menstruatie en soa's, terwijl wij het echt hebben over het emotionele aspect van seksualiteit. Hoe stel je grenzen? Hoe ziet een toxische relatie eruit?'

'BAZZZ begon als een reguliere jeugdwerking, maar gaandeweg zijn wij meer en meer inhoudelijke dingen gaan doen. Zo organiseren we discussiefora onder de naam meetingpoints, waarin jongeren serieus genomen worden en de ruimte krijgen om te praten over politiek, gender, islam, migratie, solidariteit en meer. We hebben ook het project YIMAGE, Young Muslims About Gender, of manhoods en sisterhoods, aparte avonden voor jongens en meisjes, om een extra safe space te creëren.'

'Daarnaast geven we vormingen aan professionals en leerkrachten. Ze hebben we een train de trainer-vorming voor leerkrachten over het bespreekbaar maken van taboes. En we zetten volop in op mentaal welzijn, onder andere met een gratis inhouse psycholoog.'

Expertise door en voor jongeren

De expertise van BAZZZ is het gevolg van jarenlang samenwerken met jongeren zelf, maar ook met leerkrachten. Margo: 'Wij betrekken onze doelgroep bij de ontwikkeling van onze workshops. Alles is maatwerk met, voor en door jongeren.'

'We waren bij BAZZZ heel blij met de vraag van het paleis. Zij beseffen, net als wij, dat een voorstelling als the beach door jongeren als heftig kan worden ervaren. Bij taboethema's als porno en grensoverschrijdend gedrag kunnen ze zich onveilig voelen. Dat kunnen ze internaliseren, of ze kunnen dat uiten door tijdens de voorstelling lawaai te beginnen maken. Daarom benadrukken we in deze workshop dat het kunst is, en geven we hen een kaartje mee met richtlijnen en tips. Wat kunnen ze doen wanneer ze zich overweldigd voelen?'

Brechtje onderstreept ook die correlatie tussen kunst en omkadering: ‘Het grootste taboe is nog altijd om te spreken over seksualiteit. En juist daar worden jongeren mee geconfronteerd tijdens de voorstelling. the beach is dus een poort naar de mogelijkheid om er nadien nog over te spreken. In het beste geval gebeurt dat vanzelf, maar in de meeste gevallen is die expertise en omkadering cruciaal.’

the beach is een poort naar de mogelijkheid om nadien verder over relaties en seksualiteit te spreken.

Nadat medewerkers van het paleis zelf de workshop Liefde enzo hadden gevolgd, namen zij BAZZZ mee in het verhaal van the beach. Daarna lieten ze elkaar weer helemaal vrij. Brechtje: ‘BAZZZ heeft nu eenmaal de ervaring in het doorbreken van de klascontext en de expertise in het jeugdwerk. Wij hebben hen er alleen aan herinnerd om tijdens de workshop telkens de reflex te maken in de richting van de voorstelling.’

‘Ons publiek is heel divers. In elke voorstelling, zelfs die in het laatste jaar middelbaar, zitten nog leerlingen voor wie dit een eerste theaterervaring is. Het blijft belangrijk om hen daarop voor te bereiden. Zeker omdat we merken dat kennis van de theatercodes vervaagt. Er is niet altijd evenveel bewustzijn rond het live aspect van een voorstelling. We vonden het belangrijk om in de workshop het respect voor het werk te laten terugkomen.’

TIPS VAN BAZZZ

Blijf open: probeer de context te begrijpen, zet je bril even af en kijk vanuit een ander perspectief.

Voel wat je voelt: ongemak, boosheid, schaamte, spanning – alles mag er zijn.

- Check waar het vandaan komt: opvoeding, geloof, ervaring, cultuur – dat speelt allemaal mee.

- Adem in & uit: een ademhalingsoefening kan rust geven.

- Praktische hacks: bedek je oren of kijk even weg.

- Maak het bespreekbaar: stel vragen, praat erover met anderen.

Workshop bij the beach: verbreed het referentiekader

Om de twee uur durende verplichte workshop te ontwikkelen, spraken educatief medewerker Mohamed Missaoui en teamleider Yasmia Setta van BAZZZ regelmatig met het paleis. Ze lazen het scenario van the beach en woonden aan het einde van het proces ook een deel van een repetitie bij.

Zoals veel vormingen van BAZZZ is de workshop bij the beach op maat gemaakt, maar vertrekt het wel van de formule van Liefde enzo. Die beproefde workshops starten altijd met een stellingenspel in kleine groepen. Na een kaderende inleiding over BAZZZ en hetpaleis, dienen stellingen op kaartjes als gespreksopeners. De leerlingen kiezen een kant, debatteren en praten erover in een kringgesprek. De stellingen uit deze workshop komen quasi letterlijk uit the beach. In het script komt bijvoorbeeld de zin 'Is naar porno kijken vreemdgaan?', die voor de workshop is omgevormd naar de stelling 'Porno kijken is vreemdgaan'.

VOORBEELDEN VAN STELLINGEN UIT DE WORKSHOP BIJ THE BEACH

- Hard to get spelen is een succesvolle strategie
- Jongens mogen meer dan meisjes
- Seks dient enkel voor voortplanting
- Naar porno kijken is vreemdgaan
- Ik ben bang om afgewezen te worden

De workshopbegeleiders bij BAZZZ zijn enorm bedreven in het op het gemak stellen van de leerlingen. Zo is er de mogelijkheid om de workshop te doen zonder aanwezigheid van een leerkracht en bestaan de groepjes uit maximum zeventien leerlingen, vaak minder. Daarnaast zien de begeleiders ook wie er graag het woord neemt in de groep, en spelen zij daar op in. Ze zorgen voor een veilige context waarin iedereen kan spreken – zonder dat het móet. BAZZZ ontwikkelde methodieken om iedereen aan het woord te laten. De workshop geeft de vrijheid om te zwijgen, maar elke leerling is wel gezien.

In een tweede grote opdracht duikt BAZZZ in het referentiekader, in de bril waarmee je naar de wereld kijkt. De leerlingen krijgen afbeeldingen voorgeschoteld van mensen op een strand. Ze schrijven daarover hun gedachten en vooroordelen op post-its, die ze daarna aan de anderen voorstellen. Tijdens het gesprek dat daarop volgt, benoemt BAZZZ het altijd wanneer er discriminerende of respectloze taal wordt gebruikt, en bespreken ze waarom bepaalde opmerkingen niet gepast zijn. Aldus Lamia Cheba van BAZZZ: 'We bespreken vooroordelen en stimuleren dialoog onder de jongeren. In een braver space is het belangrijk dat jongeren vrijuit kunnen spreken zonder oordeel. De begeleider stelt kritische vragen, legt verbanden en daagt jongeren uit om de realiteit vanuit een andere bril te bekijken. Er worden huisregels afgesproken om ervoor te zorgen dat respect steeds op de eerste plaats komt.'

De voorstelling biedt de kans om in de hoofden van andere jongeren te kruipen.

Aan het einde van de opdracht hebben jongeren meer inzicht in wat hun referentiekader bepaalt. Ze leren dat het normaal is om de wereld te interpreteren vanuit hun eigen kader van normen, waarden, karakter, opvoeding, gender, leeftijd, humeur, geloof, verleden, maatschappelijke positie, enzovoort. Maar ze worden zich er vooral ook bewust van dat iedereen een eigen referentiekader heeft. Iedereen draagt een andere bril.

Toegepast op de voorstelling betekent dit dat de leerlingen zich niet zullen herkennen in alles wat er in the beach gezegd wordt. Aldus Brechtje: 'De voorstelling biedt juist de kans om in de hoofden te kruipen van andere jongeren.'

Aan het einde van de workshop krijgen de leerlingen nog concrete kijktools mee. Zo vertrekken ze met een open blik naar de voorstelling.

Nazorg: weg is niet weg

Het taboe bestaat. Spreken over seksualiteit doen jongeren niet met iedereen, zeker niet zomaar met hun leerkrachten of ouders. Die laatste zijn sowieso niet aanwezig bij de workshops, en BAZZZ bekijkt met elke school apart of de leerkrachten er best bij zijn. Leerlingen spreken soms vrijer zonder leerkracht, maar de mogelijkheden verschillen van klas tot klas.

De aanwezigheid van de workshopbegeleiders van BAZZZ kan ook het gesprek in gang zetten. Margo zegt het zo: 'Het helpt dat we redelijk jong zijn en met een divers team werken. Dat maakt ons heel aanspreekbaar. We zijn niet saai, maar juist herkenbaar. En ze kunnen tegen ons zeggen wat ze willen: we komen maar heel even en zijn zo weer weg.'

Brechtje en het paleis kozen ook voor BAZZZ omdat ze een jeugdcentrum zijn en daarom doorstroom kunnen aanbieden. 'Als kunstenhuis gaan wij van project naar project, maar BAZZZ kan opvolging bieden. Leerlingen en jongeren zijn er altijd welkom, maar ook leerkrachten vinden er een uitgebreid aanbod.' Margo vult nog aan dat ze ook nazorg aanbieden. 'Na afloop van de voorstelling zijn er workshopbegeleiders aanwezig voor jongeren die nood zouden hebben aan een gesprek. Er hangt ook een poster uit met bruikbare informatie en de gegevens van BAZZZ. Ook in eigen huis gaat BAZZZ aan de met taboes en controversiële thema's. Als de workshops naar meer smaken, kunnen jongeren vrijblijvend het aanbod van Bazzz beter leren kennen. Het is een open huis waar elke jongere welkom is.'

Niet dat hetpaleis hun jongeren en leerlingen in de kou laat staan. De educatieve werking van hetpaleis maakt voor eigen voorstellingen altijd omkaderend lesmateriaal, de zogenaamde 'spot'. Op de spot the beach zullen de leukste opdrachten uit de workshops komen te staan, inclusief oefeningen om dieper in te gaan op het artistieke proces en het team van Sarah Vanhee.

Tot slot benadrukt Brechtje dat een voorstelling nog altijd een andere functie heeft dan de omkadering. 'De omkadering zorgt voor de juiste mindset en geeft zoveel mogelijk kijktools aan een publiek. Maar de voorstelling is geen educatie, het is kunst.'

foto: Navid Fayaz

wie is wie?

foto: Eva Donckers

Sarah Vanhee (°1980 | zij/haar)

is een transdisciplinaire kunstenares, performer en auteur, wiens werk de afgelopen twintig jaar te zien was op nationale en internationale podia, en ook binnen de beeldende kunst, film en literatuur. Ze staat bekend om haar steeds originele kunstvormen die zich zowel binnen als buiten het instituut manifesteren. Haar kunst wordt gedreven door radicale verbeelding en maatschappelijk engagement. Ingebed in een performatieve praktijk, opereert Vanhee trans-disciplinair en cross-sectoraal, en regelmatig via cocreatie. Kunst is voor haar een instrument om onderbelichte verhalen en niet-dominante stemmen op de voorgrond te brengen. Vanhee werkte in theaters, ziekenhuizen, bibliotheken, buurthuizen, gevangenissen, privé woonkamers, open velden, vergaderzalen van bedrijven etc. Recent maakte ze o.a. dienst woorden (publieke woordverlening), Mémé (performance), bodies of knowledge (nomadisch klaslokaal), collected screams (lecture performance), The Making of Justice (film), Oblivion (performance), etc.

Hoewel sterk lokaal verankerd, werd Vanhee's oeuvre internationaal gepresenteerd in diverse contexten zoals KFDA (Brussel), Festival d'automne (Parijs), Wiener Festwochen, FTA (Montreal), Museo de Reina Sofia (Madrid), Teatre Lliure (Barcelona), Festival Actoral (Marseille), BIT Teatergarasjen (Bergen), HAU (Berlijn), Theater Frascati (Amsterdam), Van Abbe Museum (Eindhoven), Centre Pompidou (Metz), etc.

Vanhee werkte mee aan Untranslatables en is de auteur van Lecture For Every One (APE), The Miraculous Life of Claire C (Onomatopée) en TT (Campo). Ze publiceerde diverse teksten binnen de artistieke en academische context. In 2022 behaalde ze haar artistieke doctoraat aan ARIA en KCA. Naast haar artistieke verwezenlijkingen, is Vanhee actief als publiek spreker, gastdocente, adviseur, coach, dramaturg en mentor.

Rachel (°2004 | zij/haar)

was deel van het scriptlabo van the beach. Ze studeert rechtspraktijk en houdt van bakken en lezen. Het schrijven vond ze erg therapeutisch. Daarnaast vindt ze het belangrijk dat deze onderwerpen besproken worden, het was dus ook taboedoorbrekend om deel uit te maken van een groep jongeren die op onderzoek gaat naar seksualiteit.

Rachel neemt zeker zonnecrème mee naar het strand.

Rein De Koninck (°2005 | hij/hem)

was deel van het scriptlabo van the beach. Hij studeert drama aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen en houdt van boulderen en reizen. Het scriptlabo was een manier om een fantasiewereld die in hem leeft tot leven te wekken met woorden. Hij hoopt dat iedereen de voorstelling verlaat met het idee dat het leven een lange zoektocht is naar jezelf en dat de bezoekers het onderwerp eens van een andere kant bekeken hebben.

Rein leest graag op het strand, liefst een thriller.

Isaac De Praetere (°2003 | hij/hem)

was deel van het scriptlabo van the beach. Hij studeert Grafische en Digitale media en houdt van films maken en sporten. Het scriptlabo was voor hem iets nieuws dat hij graag wilde proberen - een unieke ervaring waardoor hij veel groeide.

Naar het strand neemt Isaac steevast zonnecrème en een boek mee.

Maute Genbrugge (°2008 | zij/haar)

was deel van het scriptlabo van the beach. Ze studeert Woordkunst-Drama en houdt van tekenen en theater. Maute koos ervoor om mee te schrijven omdat ze haar eigen ongemakkelijkheid rondom de onderwerpen wilde doorbreken. Ze zou het daarom heel fijn vinden dat bezoekers zich in de voorstelling kunnen herkennen.

Bij elk strandbezoek gaat ze zich het schrijfproces herinneren.

Brik Patteet (°2008 | hij/hem)

was deel van het scriptlabo van the beach. Hij studeert Woordkunst-Drama en zijn passie is acteren. Brik vindt het belangrijk dat we durven delen wat we voelen, ervaren en waar we naar verlangen. Hij wilde ook graag het maakproces van een voorstelling van dichtbij meemaken.

Geen dag compleet zonder muziek, dus hij neemt zijn muziekbbox mee naar het strand.

Madelief Sannen (°2009 | zij/haar)

was deel van het scriptlabo van the beach. Ze studeert Woordkunst-Drama, is animator en doet aan atletiek. Een taboe doorbreken en meer openheid creëren, dat is wat Madelief hoopt te bereiken door mee te schrijven aan de voorstelling.

Naar het strand neemt Madelief sowieso haar wegwerpcamera én een bikini mee.

Ayman Sitiane (°2006 | hij/hem)

was deel van het scriptlabo van the beach. Hij volgt een opleiding podiumtechnieken, acteert en houdt van schrijven en fotografie. Ayman vond het interessant om eens vanuit een ander perspectief na te denken over seksualiteit.

Ayman neemt behalve een handdoek ook muziek en een boek mee naar het strand.

Isadora Verzwyl (°2009 | zij/haar)

was deel van het scriptlabo van the beach. Ze studeert Woordkunst-Drama en houdt van muziek en acteren. Het delen van de verhalen over seksualiteit en intimiteit vond Isadora heel fijn. Ze hoopt dat iedereen in de zaal dat ook voelt. Er is geen juist of fout: we zijn allemaal mensen met verlangens en gevoelens.

Een dagje strand? Isadora houdt haar gsm in de aanslag, om foto's te maken.

Eden Meire (°2008 | die/hun/hen)

was deel van het scriptlabo van the beach en performt. Eden studeert welzijnswetenschappen, zit in de zeescouts en bakt graag. Met een droom om ooit seksuologie te gaan studeren was het niet meer dan logisch dat Eden deelnam aan the beach. Eden leert zelf graag bij over seksualiteit en verspreidt graag de boodschap dat het niet vies of verkeerd is, maar net dat er bijzonder veel diversiteit kan en mag zijn, zonder dat je je daarvoor moet schamen.

Zand vindt Eden een vervelende bijkomstigheid op het strand, dus hun neemt liefst een hele grote handdoek mee, om zoveel mogelijk zand te vermijden.

Lennert van der Made (°2008 | hij/hem)

was deel van het scriptlabo van the beach en performt. Hij studeert Moderne talen en houdt van schrijven en acteren. Lennert was in eerste instantie niet echt helemaal comfortabel bij het onderwerp, maar hoopt dat ieder die komt kijken zich op een of andere manier kan herkennen. Of op zijn minst meeneemt dat een handdoek met een print van je lichaam een geniaal idee is.

Naar het strand neemt hij gek genoeg zelf geen handdoek, maar een strandstoel en een petanqueset mee.

Luka Arlauskas (°2009 | zij/haar)

is deel van de cast van the beach. Ze studeert Woordkunst-Drama en houdt van musea en tweedehandswinkels bezoeken. Bijleren was haar voornaamste drijfveer om mee te doen aan the beach. Luka wilde niet alleen bijleren over theater maar vooral over mensen en dat blijkt een succes. De onderwerpen van de voorstelling zijn nu al zoveel meer bespreekbaar in haar omgeving.

Zoals het een waterrat betaamt neemt Luka een snorkel mee naar het strand (en een klein kammetje om haar froefroe achteraf weer in de plooi te leggen).

Alie Camara (°2005 | hij/hem)

is deel van de cast van the beach. Hij studeert momenteel Nederlands en hoopt later bouwkundig ingenieur worden. Alie vindt de meerstemmigheid van de voorstelling heel interessant. Alle verschillende visies of fantasieën waar je misschien zelf nog niet over nadacht, dat vindt hij een openbaring.

Alie neemt een goedgevulde strandtas mee naar het strand: een korte broek, zonnecrème en een handdoek.

Hajdar Hucic (°2009 | hij/hem)

is deel van de cast van the beach. Hajdar studeert Woordkunst-Drama en houdt daarnaast ook van muziek maken en breakdance. Durven praten over moeilijke onderwerpen vindt Hajdar erg belangrijk. Het concept van de voorstelling sprak hem dus meteen aan.

Naar het strand neemt hij zijn muziekbbox mee - what else?

David Kansuah (°2008 | hij/hem)

is deel van de cast van the beach. Hij studeert nu fotografie, maar zijn hart ligt bij acteren. Een no-brainer dus, dat hij mee zou gaan doen met the beach. David hoopt dat wie de zaal verlaat vooral onthoudt wat voor een tour de force het was, dat alle verschillende werelden en denkwijzes die je normaal niet samen ziet, op het podium wél een meerstemmige wereld worden.

Op het strand is David met plezier verantwoordelijk voor de vibes.

Robin Saenen (°2009 | zij/haar)

is deel van de cast van the beach. Ze studeert Dans aan de Kunsthumaniora Brussel en houdt van muziek en lezen. Als een deel van een generatie die 24/7 met media geconfronteerd wordt, vindt Robin het belangrijk om seksualiteit eens op een andere manier in de spotlights te zetten. Dat ze zich er zelf (figuurlijk) voor bloot moet geven, vindt ze moeilijk, maar net daarom ook heel erg de moeite.

Naar het strand neemt Robin haar vrienden, wat drankjes en zwemspullen mee.

Zoa Smets (°2005 | zij/haar)

is deel van de cast van the beach. Ze studeert Taal- en Letterkunde want is, naast dansen en acteren, ook erg geïnteresseerd in de theoretische kant. Het strand is voor Zoa een plek om tot rust te komen, maar ook een plek waar je geconfronteerd wordt met je eigen lichaam en je perceptie over dat van anderen. Natuur en cultuur op één plek - van noodzakelijk belang om dat te blijven onderzoeken. Wie komt kijken wenst ze dat ze (gelijk) wat voelen en met een rugzak vol ervaringen, meningen en emoties weer naar huis gaan.

Olijven en stokbrood op het strand? Reken maar van ja als je met Zoa naar gaat.

Gloria Smits (°2008 | zij/haar)

is deel van de cast van the beach. Gloria zit in haar laatste jaar middelbaar en speelt ook bij Man over board, daarnaast danst ze al haar hele leven. Ze hoopt dat the beach het duwtje kan zijn dat iemand nodig heeft richting de wereld van seks - maar vooral de wereld van begrip, plezier, veiligheid en respect. Zelf geniet ze intens van het samen met de rest van de cast onderzoeken en grenzen verleggen.

Gloria neemt zonnecrème mee naar het strand - en kilo's zand weer mee naar huis.

Chahd Snoussi (°2010 | zij/haar)

is deel van de cast van the beach. Chahd studeert Maatschappij en welzijn en houdt van theater en gym. Ze kan zich niet inbeelden hoe de voorstelling binnenkomt bij volwassenen, maar weet dat het jongeren aan het denken zal zetten en zal aansporen om meer open over seksualiteit te spreken.

Je ziet Chahd niet op het strand verschijnen zonder een grote tube zonnecrème, tegen het verbranden.

Maysem Touzani (°2008 | zij/haar)

is deel van de cast van the beach. Ze studeert bakkerij, banket en chocolade en wil later verzorging gaan studeren. Ze wilde gewoon eens kijken of ze dat kon, zo'n auditie en nu staat ze plots met een nieuwe vriendengroep op het podium van de grote zaal. Het is fijn om vanuit verschillende achtergronden over seksualiteit te kunnen praten, op een manier die niet schools is. Het is niet raar om erover na te denken, je hoeft je niet te schamen. Je mag er meer over te weten willen komen.

Maysem neemt koude drankjes en wat eten mee naar het strand, niets beters na een lange dag zwemmen.

Théo Demans (°1992 | die/hun)

maakt sculpturen en scenografieën. Het werk van Théo draait om het omzetten van immateriële praktijken in tastbare, meeslepende ervaringen. Théo creëert hedendaagse rituele omgevingen die het publiek uitnodigen tot actieve participatie en die momenten van saamhorigheid en collectieve verbondenheid bevorderen. Hun praktijk ontvouwt zich in theaters, musea, galleries, muziekpodia of interieurarchitectuurprojecten. Théo is betrokken bij verschillende cocreaties met kunstenaars, zoals het duo touche-touche met Carolin Gieszner. Samen met Melanie Bonajo vertegenwoordigden ze het Nederlandse paviljoen op de 59e Biënnale van Venetië. Théo's werken zijn opgenomen in de collectie van het Boijmans Museum in Rotterdam, het Vitra Museum in Basel, het Omm museum in Turkije en het Bonnefanten Museum in Maastricht. Hun werken zijn tentoongesteld in het Stedelijk in Amsterdam, Wiels in Brussel, Kumu in Tallinn, FOMU in Antwerpen, Foam in Amsterdam, Haus der Kunst in München, de Nationale Galerie van Pristina, Sema in Seoul, het Guangdong Museum of Art in Guangzhou, het MKG in Hamburg, evenals op de Biënnale van Athene, de Biënnale van Gwangju en de Architectuuriënnale in Rotterdam.

Toztli Abril de Dios (° | zij/haar)

is afgestudeerd aan de Mexicaanse Dansacademie, de Nationale School voor Theaterkunsten en de Nationale School voor Poppenkunst in Charleville-Mézières, Frankrijk, en behaalde recentelijk een masterdiploma in beeldhouwkunst aan de Autonome Universiteit van Mexico. Toztli is een transdisciplinaire maker van samenwerkingsprojecten op het gebied van toneelcreatie, hedendaagse poppenspel, beweging en beeldende kunst. Haar werk varieert van de constructie en animatie van figuratieve objecten tot pedagogie met betrekking tot hedendaagse poppenspel, waaronder installaties, decorontwerp, kostuums, maskers en performance. Ze heeft talrijke nationale en internationale projecten ontwikkeld en meegewerkt in landen als Brazilië, El Salvador, India, België, Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk. Ook heeft ze werken tentoongesteld in het MOMA in San Francisco (Power Horse, 2022) en recentelijk samengewerkt met kunstenaars Sarah Vanhee aan de projecten "Mémé" (2023) en "the beach" (2025).

Ibelisse Guardia Ferragutti (°1979 | zij/haar)

is een in Amsterdam gevestigde multimediale kunstenaar die heeft gewerkt als zangeres, componist, performer en maker. Ze is geboren in Bolivia en opgegroeid in Brazilië en verweeft haar muzikale en performatieve praktijken met inspiratie uit haar Latinx-roots. De afgelopen twintig jaar heeft ze zelfstandig gewerkt en deel uitgemaakt van de levendige en uitgesproken muziek-, performance- en fysieke theaterwereld in Nederland. Ze heeft internationaal opgetreden in een breed scala aan concertzalen, festivals, theaterpodia en museumruimtes. Haar praktijk omvat een multidisciplinaire benadering die voortkomt uit haar diepe verbondenheid met rituelen en trance als een vorm van het doorgeven van wereldbeelden van haar voorouders. Het is ook een bewuste daad van verzet om zich te verbinden met kennis die door kolonisatie en onderdrukking is uitgewist. Ze ziet haar erfgood bijna als 'trickster dust' dat nooit ophoudt herinneringen te fluisteren door middel van liederen, belichaming, beeld en ruimtelijke informatie, met als doel feestelijke, energieke en vormveranderende sonische performances te creëren.

Haar werk is diep verweven met postkoloniale rechtvaardigheid, de paradox en schoonheid tussen verdriet en feestelijkheid, en de Andes-kosmologie als bron van terugwinning, verzet en veerkracht. Belichaming verankerd in sonische structuren, terwijl mythen worden gespeculeerd door middel van woordorakels. Ze is een neo-mestiza, een spirituele activist, een femme-verdediger en een maanliefhebber.

Bob Hermans (°1973 | hij/hem)

studeerde studioproductie aan het SAE Creative Media Institute in Amsterdam. In het theater deed hij o.a. geluidsontwerp voor de voorstellingen Sylvia (Cie Artara / Fabrice Murgia), Een leuk avondje uit en Shel(l)ter (beide producties van hetpaleis). Daarnaast werkte hij ook samen met muzikanten zoals An Pierlé, Liesa Van der Aa, Amatorski en Aksak Maboul.

Ryoya Fudetani (° | hij/hem)

Na een carrière in architectuur en design begon Ryoya Fudetani te werken als lichtontwerper voor podiumkunsten, hedendaagse kunstinstallaties, fotografie en architectuur. Zijn veelzijdige creatieve en theoretische werk ontwikkelt zich polyfoon door de verschillende technische categorieën heen. Als lichtontwerper is hij uitgenodigd voor festivals in het buitenland en is hij als creatief partner betrokken geweest bij talrijke producties. Hij heeft samengewerkt met Japanse theaterkunstenaars en gezelschappen zoals Yukio Suzuki, Okazaki Art Theatre, Antibodies collective en het traditionele Japanse no-theater. In 2016 ontving hij de Japan Foundation Asia Fellowship en in 2018 een beurs van het Agentschap voor Culturele Zaken om te werken bij het Kaaiheater in België. Ryoya Fudetani heeft lichtontwerpen ontwikkeld voor verschillende voorstellingen van Ula Sickle, Joshua Serafin, Michèle Noiret, veldwerken en vele andere projectgebaseerde initiatieven.

hetpaleis

is een podiumkunstenhuis voor jong publiek. Het stimuleert kinderen in hun kunstbeleving: als toeschouwer, als gesprekspartner, als deelnemer, als jonge artiest. hetpaleis programmeert verschillende kunstdisciplines en is een spiegel voor een wereld die ingrijpend verandert, een huis voor de volwassenen van morgen.

speellijst

in hetpaleis

06.11.25	20u	première	grote zaal
07.11.25	20u	vrije voorstelling	grote zaal
08.11.25	20u	vrije voorstelling	grote zaal
12.11.25	10u	schoolvoorstelling	grote zaal
13.11.25	13u30	schoolvoorstelling	grote zaal
13.11.25	20u	vrije voorstelling	grote zaal

foto: Navid Fayaz

op reis

19.11.25	10u	schoolvoorstelling	VIERNULVIER i.s.m. KOPERGIETERY, Gent
19.11.25	19u30	vrije voorstelling	VIERNULVIER i.s.m. KOPERGIETERY, Gent
21.11.25	20u	vrije voorstelling	NEXT festival, Lille (FR)
22.11.25	19u	vrije voorstelling	NEXT festival, Lille (FR)
12.01.26	13u40	schoolvoorstelling	cc De Spil, Roeselare
14.01.26	20u30	vrije voorstelling	De Harmonie, Leeuwarden
20.01.26	10u	schoolvoorstelling	C-Mine, Genk
20.01.26	13u30	schoolvoorstelling	C-Mine, Genk
22.01.26	19u30	vrije voorstelling	MAAS theater en dans, Rotterdam (NL)
13.02.26	14u	schoolvoorstelling	de Warande, Turnhout
21.04.26	20u	vrije voorstelling	VOLT festival, Brussel
22.04.26	10u	schoolvoorstelling	VOLT festival, Brussel

praktisch

foto: Navid Fayaz

tickets

Tickets voor the beach in hetpaleis zijn te koop aan €8,5, €13,5 en €17. Te reserveren bij hetpaleis via 03 202 83 60, info@hetpaleis.be of via www.hetpaleis.be

spot

Surf naar [de spot](#) van the beach voor extra informatie, spel en inhoud rond de voorstelling.

persaanvragen

Sarah Binnemans
T +32 (0)498 66 27 65
sarah.binnemans@hetpaleis.be

met de steun van:

De Standaard

hetpaleis

hetpaleis.be

het paleis